

Catalunya «In Hoc Signo Vinces» 1

Per: **Jordi Salat**

Bloc VERNACLE

<http://vernaclistes.blogspot.com/2009/09/catalunya-in-hoc-signo-vinces.html>

Una visita a l'Església de N.S. de la Mercè de Barcelona.

El dia 2 de Setembre de 2009 vaig fer una visita a l'església de Nostra Senyora de la Mercè, Patrona de la ciutat de Barcelona, capital de Catalunya, amb la idea de continuar fent recerca per a demostrar que la icona de NS de la Mercè era una verge negra. La informació que hi he trobat m'ha resultat molt interessant. Pujant per l'escala que porta al cambril de la verge hi lleigeixo la següent informació en un escrit posat a la paret :

- L'any 1888 (21-10-1888) la imatge de N.S. de la Mercè va ser coronada.
- L'any 1939 – Catalunya era sota el règim polític espanyolista de Franco – va ser restaurada. Era bisbe el murcià Miguel de los Santos Díaz de Gómara.
- L'any 1963 la imatge fou sotmesa a un canvi de vestits.

«La fi de la guerra (1936) provocà una intensa castellanització de la diòcesi de Barcelona i una vinculació de part de l'alta clerecia al règim polític establert, principalment a través de l'administrador apostòlic i bisbe de Cartagena Miguel de los Santos Díaz de Gómara»

Aquesta ha estat la informació que he trobat a l'Enciclopèdia sobre aquest bisbe que l'any 1939 que va fer "restaurar" la imatge. Com era la imatge d'abans d'aquesta restauració?

La podem veure a la coronació de l'any 1888, ja que se'n va fer ressò la revista "La Hormiga de Oro" i va publicar-ne un dibuix que adjunto a continuació on es pot veure com era. En el dibuix es pot observar l'estètica de les verges negres com és el cas de la de Montserrat, però a més a més de l'aimpressió visual, en el text s'esmenta que era "trigueña". El diccionari diu que "trigueña" vol dir "morena".

Li dic "nostra senyora" i no "marededéu", perquè és com se li deia originàriament en català i per part dels catalans. Aquest mot de "senyora" deriva de "seny" igual que "senyor" i són mots adoptats per la llengua castellana com a "señora" y "señor". Això de dir-li "marededéu" va ser una manera subtil de distreure el significat que el mot "senyora" comporta. I, és clar, també el mot "nostra", doncs la "Mercè" es va aparèixer a tres catalans a Barcelona l'any 1218. És, per tant, una icona catalana. És "nostra", dels catalans. Ara, li diuen "Mercè", ni "marededéu" ni "nostrasenyora", cosa pròpia dels temps de indefinició, buidor de contingut i significat.

Algun dia s'hauria de fer una representació teatral d'aquest fet que es va produir l'any 1218 pels voltants de la catedral barcelonina, a prop d'on per cert, també hi havia una església dedicada a una altra verge negra que era Nostra Senyora de Mont Sió. Una imatge relacionada amb els templers, Jerusalem o Urshalim, i el monestir de santa Caterina del Mont Sinai.

L'aparició de Nostra Senyora de la Mercè o de la Gràcia a Barcelona, és un fet que té un

significat al·legòric molt important i que també deu tenir relació amb el fet que la imatge que corona la catedral sigui santa Helena, la mare de l'emperador Constantí. Aquest emperador va fer famosa la frase IN HOC SIGNO VINCES. Es podria traduir dient : «Amb aquest senyal obtindràs la Victòria»

Quin era el signe o senyal que va veure l'emperador Constantí abans de començar a conquerir territoris i fer-se poderós a tot el món? Es diu que va ser una creu cristiana.

A Barcelona, ens diuen els historiadors i les llegendes, que un dels tres catalans a qui es va aparèixer la "senyora" de la «Mercè» - mot que vol dir "gràcia" -, va ser el rei d'Aragó, el català Jaume I . Aquest, com l'emperador Constantí, va ser un "conqueridor". Va ser protagonista d'una Catalunya sobirana com a Estat confederat dins d'Aragó, i amb la llibertat d'un Estat propi. Un Estat Confederal que s'anava escampant pel món amb un ideari basat en la bona voluntat, la idea de bé en la moral i una mentalitat raonable i científica de la que ens són exemple Ramon Llull i els savis d'aquells temps. Potser hauríem de parlar d'un altre personatge que va marcar l'inici de cicle l'any 800 i que va ser l'Abat Oliba i la difusió de l'art romànic des de Sant Pere de Rodes i Ripoll. Per a més informació remeto al llibre "La matemàtica de la Història d'Alexandre Deulofeu.

Quin va ser el signe que va veure el rei Jaume I? Si recuperem aquell signe o senyal recuperarem la nostra llibertat, reeiximent i sobirania nacional?

Quin va ser aquell senyal o signe, el **“nostre IN HOC SIGNO VINCES?”**

La resposta està en el simbolisme de Nostra Senyora de la Mercè. Els simbolisme de Nostra Senyora de la Mercè, comença pel nom “senyora” i “nostra”. Després vénen els seus atributs que són:

- Era representada per una icona de verge negra.
- Una creu blanca sobre fons vermell.
- Els quatre pals vermells sobre fons daurat o groc.

El rei català d'Aragó, Jaume I, sant Pere Nolasc i sant Ramon de Penyafort, van constituir l'Orde de la Mercè, amb aquest signe català, els mercedaris es van escampar per tot el món (només cal entrar a un cercador d'internet per comprovar-ho, malgrat que arreu diuen que són senyals identitaris catalans) Una ordre que tenia com a objectiu “alliberar als oprimits”

És curiós: I mentre escrit això escolto per la ràdio que hi ha una manifestació a Barcelona d'unes entitats catalanes que reclamen el “dret a decidir”, la “llibertat nacional” per a Catalunya i una altra notícia parla de la voluntat de fer una consulta el proper dia 13 de Setembre 2009 sobre la independència de Catalunya respecte d'Espanya la qual es vol prohibir, per la qual cosa s'ha nomenat un Advocat de l'Estat Espanyol per a debatre si la consulta és legal en funció d'allò que diu i permet o no permet la Constitució espanyola. I jo penso: Va haver-hi un temps en que Nostra Senyora de la Mercè era “Advocata Nostra”. Ara, però, som en temps en que, d'una banda, hi ha “falsos profetes que han tergiversat el sentit de les paraules, l'art i totes les

manifestacions espirituals”, fins i tot les que es manifesten per mitjà de la voluntat del poble sotmès a la Llei i el seu marc legal; i de l'altra banda, la de les persones que amb «seny» diuen en llenguatge negativista «no és això» i «diguem no» mentre es proclamen agnòstics i ateus sense redescobrir “allò espiritual i veritable” que hi ha amagat sota les mentides que ens han imposat i volgut fer creure “falsos profetes” i poders malèfics.

Aquests poders malèfics amb la veritat ens enganyen perquè en tergiversen el sentit; no obstant crec que només amb la Veritat aconseguirem ser lliures. Cal redescobrir l'autèntic sentit de les manifestacions espirituals. Si els catalans fóssim nacionalment independents potser tot seria més fàcil. Què ha de fer-se primer: Fer-nos independents dels qui no ens deixen ser com som; o ser com som i fer-nos independents de la mà de la Veritat restaurada en el seu veritable sentit original?

Resulta paradoxal que una cultura, la catalana, que ha donat al món una icona, Nostra Senyora de la Mercè o Gràcia, alliberadora dels oprimits, es manifesti demanant llibertat per decidir. Hi que hi hagi milions de catalans que es sentin en una situació opressiva de dependència d'un poder que no la deixa sentir-se lliure. Perquè no ens allibera a nosaltres, els catalans que volem la independència d'Espanya i el seu marc legal així com un reeiximent espiritualment català, la Nostra Senyora – em pregunto -. Era la seva simbologia el nostre IN HOC SIGNO VINCES en temps de Jaume I. I, ara, ho és o no ho és? Perquè si i perquè no?

El catalans podríem dir aquest ha estat el nostre IN HOC SIGNO VINCES (No obstant, he de deixar constància de que sempre se m'ha fet estrany que la creu mercedaria sigui «blanca sobre fons vermell» ja que Jaume I era templer i com a templer feia servir la creu «vermella sobre fons blanc» que és com la de sant Jordi tant simbòlicament identitària en allò que fa referència a la catalanitat)

En la meua visita a l'església de N.S. de la Mercè, vaig adonar-me que darrera de la imatge, en una mena de petita habitació darrera del cambril, hi havia el següent:

1.- A l'esquerra, una placa de bronze on es veia la imatge de Nostra Senyora de la Mercè, l'escut mercedari que consisteix en una creu i els quatre pals que identifiquen Catalunya, el temple de la Sagrada Família i la imatge del fundador de l'Opus Dei amb una inscripció que hi deia "sant Josemaría Escrivà de Balaguer" preguntant a la verge.

2.- A la dreta hi vaig veure una bandera dels requetés amb dues cintes que eren, una la bandera catalana i l'altra la bandera espanyola. El requetè fou l'organització paramilitar del carlisme creada a principis del segle XX. L'ús més antic del terme "requetè" correspon al Tercer Batalló de Navarra, denominat del Requetè, el 1835, durant la Primera guerra Carlina.

Què significa que hi hagi aquests referents carlins i de l'opus dei aquí? - vaig pensar -. Nostra Senyora de la Mercè està relacionada amb Barcelona, Catalunya i amb els catalans Jaume I, sant Pere Nolasc, sant Ramon de Penyafort, als quals es va aparèixer l'any 1218 i el seu missatge va ser relacionat l'alliberament de captius.

Quins són els referents identitaris catalans? S'han apropiat poders aliens dels referents identitaris catalans i n'han esborrat o canviat el sentit? Sabem reconèixer els referents catalans?

Mentre escrit aquest ratlles, milers de catalans es manifesten demanant la llibertat nacional per Catalunya. Es posa de manifest una voluntat. S'ha de posar de manifest una ètica. S'ha de posar de manifest un ideal. Amb les tres «gràcies» esdevindrà la victòria.

Observo que a sota de la icona de la verge hi ha un relleu escultòric on es veuen **dos àngels aguantant un escut amb els quatre pals vermells sobre fons groc**. Tenen algun simbolisme religiós els quatre pals vermells sobre fons groc?

Recordo haver-los vist en vitralls, com és el cas de l'església de Sant Just i sant Pastor de Barcelona (on per cert l'altar es presidit per una verge negra com la de Montserrat) i en els capitells del claustre del monestir de Pedralbes. Va ser un senyal religiós el que vam adoptar els catalans com a ensenya política des de Guifré el Pelós fins a Jaume I ?

Quin significat religiós té aquest senyal? La resposta que jo he trobat, és que representa les quatre lletres del nom de Déu, enteses com a forces de la Naturalesa en la línia que ho explica Plató en el "Timeu" referint-se als quatre elements que són: aire, aigua, terra i foc. És aquest **el secret del IN HOC SIGNO VINCES?** Cal **redescobrir** el secret i donant-lo a conèixer i **restituint-lo en el seu veritable significat, s'esdevindrà la restitució de la sobirania nacional catalana**, el reconeixement internacional de la seva identitat i l'admiració i respecte per haver-lo donat a conèixer a tota la Humanitat? Si fos així, es complirien les previsions o profecies de Francesc Pujols i Alexandre Deulofeu de cara al segle XXI. Abans, però, del canvi de mentalitat, i això també es profecia o previsió, hi haurà d'haver hagut una regeneració moral de la societat catalana.

En el segle XIII-XIV, aquest símbol català, amb Jaume I el Conqueridor conqueria el món. En el segle XXI també ho pot fer. Comença un nou cicle.